

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXXIII. Succidite arborem, & præcidite ramos ejus, executite folia ejus!
&c. Veruntamen germen radicum ejus in terrâ sinite. Dan. c. 4. v. 11. &
12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

introducitur : Nos Cæli januas clausimus, tu referasti, &c. quam merito etiam salutat D. Ephrem Serm. de laud. Virg. Ave Portarum Cælestis Paradisi referamentum! Ave clavis Regni Cælestis! Sicut ergo Petrus quondam lachrymis fuis, non tantum peccatum diluit, sed Cæli quoque claves recepit: sic & Anna, oratione, & lachrymis, non solum sterilitatem depulit, sed & claves Regni Cælorum à Domino;

per MARIAM, in ipsâ sine labe conceptam, impetravit.

§. 7. Anagramma.

DEVM parles, Vna sine 574.
peCCato.

DEVM paries, O una, integra, immaculata!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXIII.

§. I. Scriptura.

575.

radIX, & gerMen, sine peCCato.

Dan. c. 4. v. 11. & 12. Succidite arborem, & præcidite ramos ejus, excutite folia ejus, &c. veruntamen germen radicem ejus in terrâ sinite.

Vidit olim Nabuchodonosor, inter somniandum, procerissimam quandam, ac amplissimam Arborem, vertice in Cælos tendentem, & radices ad ima propè tartara promittentem, Arborem, inquam, fructu gravatam, & omnigenas inde bestias pascentem: sed audivit & vocem, quâ eadem excidi mandabatur, ejus fructus excuti, ramos præcidi, omnemque hoc pacto illi virorem, ac succum tolli: solâ illi ad solatium radice relicta, denuò ut pullulasceret, & surculum novum emitteret: Succidite arborem & præcidite ramos ejus, excutite folia ejus, & dispergite fructus ejus, &c. veruntamen germen radicem ejus in terrâ sinite.

Porro si Arborem hanc Nabuchodonosori ostensam attentius considerare, & scire velimus, quid hæc omnia sibi velint: nil accomodatius, se-

cundum mysticum sensum, subintelligi posse existimo, quam miram primi hominis ante peccatum felicitatem; quamvis enim à Daniele longè aliter Regi fuerit explicata Arbor illa; tamen in præsentia adstruere non dubito, comatam hanc Arborem, naturam repræsentasse humanam, Arborem haud dubiè ingentem, insignem, plurimisque justitiæ ac perfectionum Cælestium, fructibus decoratam. hanc Satanas, feralis ille lignifera, peccati securi petens, jam inde in Paradiso terrestri, ramis spoliavit, omnem ejusdem fructum dissipavit, frondes præcidit, virorem abstulit, eamque aridam penitus reddidit, nihil ut succulentum, ac viride, præter solam radicem remanserit, radicem inquam, quæ Virginem Deiparam repræsentabat: radicem illam Jesse; hoc enim nomine Isaias eam appellavit: Egredietur virga, de radice Jesse; & flos de radice ejus ascendet. c. II. v. 1. radicem, quæ novam arborem, id est redemptorem JESUM, arborem illam vitæ protrusit. Hujus Prophetici dicti paullò aliam affert D. Bernardus expositionem: In hoc tamen, inquit ille, Isaiæ testimonio, florem Filium, virgam intellige Matrem. quo supposito, non immeritò quæri posset, cur potius

c. II. v. 1.

Serm. 2. super Missus.

tius **MARIA** ex radice Jesse egressura prædicatur, quàm ex radice, vel stirpe Abrahami, Jsaaci, Jacobi, Davidis, &c. à quibus duxit illa originem? ad hanc verò rem patula mox erit responsio, si, quid vocabulum Jesse apud Hebræos significet, intellexerimus; idem nimirum est, ac *munus, donum, & gratia*. bene: cum ergo Propheta de Conceptione **MARIE** agat, quæ est primus ejus egressus, meritò à Jesse, omiſſis alijs Patriarchis, prædicat ducere originem: ut vel sic ostendat, conceptionem Virginis à *Gratiâ* sumplisse exordium. Sicut proinde, juxta Bernardum, per *Virgam, Virgo Deipara*, & per *radicem* intelligenda est *gratia*: sic per *virgæ florem*, seu *germen radice*, **CHRISTUS Dominus** facillè est intelligendus, qui arborem humanæ conditionis, vitio Adami destructam, & corruptam, non in priorem tantum, quâ condita fuerat dignitatem, sed multò etiam ampliorem, ac florentiorem reparavit. Haud absimiliter Conceptum nostrum D. Joannes Damascenus prosequitur, dicens: *Per germen quemnam tandem queso, propriè consentaneèque acceperis? an non perspicuè solam hanc sanctam ac sanctis omnibus sanctiorem, quæque tota, hoc est, & corpore & spiritu, pura ei apparuit, qui in ea domicilium habuit, nimirum MARIAM, magnam inquam illam, ac re & nomine valdè colendam, Davidicum furculum, radicem Jesse?* Hæc ille. Quamvis igitur arbor humani stemmatis mox à prævaricatione, ex justa DEI vindictâ succisa, ramiq; fuerint præcisi, in ignem haud dubiè æternum (nì aliud interventurum esset Divinæ misericordiæ remedium) abijciendi; tamen in **MARIE** præſervatione jugiter adimplebatur altera illa Isaia prophetia: *Erit germen Domini in magnificentiâ, & gloriâ. verificabatur in MARIA* illud, quod amor erga genus humanum, quamvis adulterum, à Numine devastante, postulabat: *In electis meis mite radices. gloriari in MARIA DEUS ipse poterat, ijs dicti Ecclesiastici*

Orat. 2.
de Nativ.
Mar.

c. 4. v. 2.

Eccli, 24.
v. 13.

verbis: *Radicavi in populo honorificatio. gratulari denique, in maximis licet angustijs, sibi poterat prævaricator homo, recogitando germen ejus delectabile, dulcissimum nimirum JESUM, ex MARIA, purissimâ Genitrice, carnem aliquandò in terris assumpturum, hominisque ruinam suâ Sacratissimâ passione reparaturum. Pro conclusione Conceptûs, non prætereundum nobis illud Plinij effatum. Prima lex est Vineas plantanti: cave, radices ne saucias! Radix autem hominis nonnè Conceptio est? imo. non ergo hæc radix illâ in vite sauciari, vel ejus originalis puritas in dubium vocari debet, quæ non botrum sed DEUM erat paritura.*

v. 16.

Isaia, 5.

v. 7.

Lib. 17.

c. 22.

§. 2. *Authoritas.*

S. PROCLV, DeIparam sine Labe propVgnans.

576.

1. *Filius DEI Matrem, quàm citrà ullam labem sibi formaverat, ex hac quoque nullâ maculâ contractâ processit. Homil. habitâ in Concil. Ephes. Tom. 6. Concil. c. 7.*
2. *Sacra MARIA Deipara in unum nos coëgit: Hæc impollutus, & purus ille illibata Virginitatis Theſaurus, decusq; & ornamentum: hæc spiritualis secundi Adami Paradisus: hæc verè levis illa nubes, quæ super Cherubim sedentem in corpore suo gestavit: hæc vellus mundissimum, Cælesti pluviâ madens, ex qua pastor ovem induit. Hom. de Nativ. Dñi.*
3. *Ipsa Virgo novum est novi testamenti volumen, per quam extemplo demonum vastatum est imperium. Orat. 6.*

§. 3. *Ratio.*

De frVctV, arboris bonitate nosCe. 577.

TRitum est illud, & vulgatum Axioma:

Sæpe solet similis Filius esse Patri.

Juxta illud Horatij:

Fortes creantur fortibus, & boni bonis. quod idem Redemptor, & Salvator noster volens innuere, dicebat: Non potest.

potest arbor bona malos fructus facere, neque arbor mala bonos fructus facere. Matth. 7. c. v. 18. seu quod idem est: Ex bonitate & perfectione fructus, & Filij, bonitas, & perfectio Arboris, & matris, dignosci potest. Atqui Christus qui est cumulus, & plenitudo omnium perfectionis, summè bonus, & summum bonum, verè fuit fructus, & Filius Arboris Marianæ. Ergo ex eo vel maximè bonitas, & perfectio cognosci potest Arboris illius. Atqui prorsus contrarium eveniret, si Beata Virgo fuisset semel concepta in peccato originali; cum hoc sit privatio omnium bonitatis, & perfectionis supernaturalis. Ergo, &c.

§. 4. Historia.

578. TrVnCo hæc Verba Contenta:
Maria ConCepta sine peCCato.

Annus agebatur, à nato Salvatore, Millefimus, Sexcentefimus, Quinquagesimus, Dies verò decima tertia Decembris; cum in Oppido quodam Tarascorum, Villa de Januâ nuncupato, in Episcopatu Michuacensi, non sine prodigio, Immaculata Beatissimæ DEI Genitricis Conceptio incolis illis fuit patefacta. Rem paucis accipe! Fortè Truncus quidam Arboris, à fabris lignarijs in usum cujusdam ædificij adhibendus, per medium secabatur; cum ecce! litteræ quædam perfectè efformatæ intus reperiuntur: cumque, quid scriptura contineret? attentius inspicerent, hæc omninò verba, Hispanico Idiome conscripta, observabantur: *MARIA concepta, sine peccato.* Hæc porro scriptura, pro confirmandâ Virginis Deiparæ purissimâ Conceptione, tam mirabiliter in Trunco illo reperia, meritò, ex mente Episcopi, pro insigni miraculo ab incolis illis habita, atque ad Parochialem ibidem Ecclesiam, Patrum Augustinianorum delata est, ubi etiamnum honorificè asservatur. P. Franciscus Calderon. S. J. in Epistolâ, ad Europæos scriptâ.

§. 5. Symbolum.

FaVo Mariano, nIL De aCVLeO.

579.

Hic favus ex apibus non pungit, acumina nescit;
Sic provisâ licet cuspide quæque suo.
Sic licet ex lapsis se progenitoribus ortam
Virgo sciat; labis cuspide sola caret.

Favus distillans labia sua Sponsa! Cant.
c. 4. v. 11.

§. 6. Antiquitas.

TherIaCa, Contra aspIDVM Venena. 580.

Juxta relationem Plinij, lib. de naturalibus, quædam in Indijs Arbor reperitur, cujus flores, & fructus, non suavem modò odorem, sed & saporem dulcissimum emittunt: In viciniâ autem Arboris prædictæ, manere Serpens assolet, quem Indi Aulum nominant, qui, dum Arboris odorem extremè aversatur, ut flores, & fructus destruat, ad radicem Arboris deveniens, suo eam veneno intoxicat; quod observantes Patriæ illius hortulani, ut Arborem conservent, Theriacam accipiunt, ac in summitate cujusdam virgæ ipsius Arboris infundunt: unde fit, ut expulso quantocyùs omnî veneno, Arbor ipsa, licet

cet toxico prius nocentissimo infecta, longè impostèrùm reddatur fecundior.

Per istam Arborem nonnè hominem intelligere liceat? cùm & *Marc. c. 18.* dicatur: *Vidi homines, quasi arbores ambulantes.* si enim Philosopho credendum: *Homo est Arbor inversa.* Flores hujus Arboris sunt bonæ cogitationes, & bona proposita: fructus verò bona opera; nam sicut fructus ostendit qualitatem Arboris: sic bona opera conditionem hominis manifestant, juxta illud *Matth. c. 7. à fructibus eorum cognoscetis eos.* Hæc Arbor ante lapsum primi hominis, fructus produxit dulcissimos, ut verificatum fuerit illud: *Flores mei, fructus honoris, & honestatis.* *Eccli. c. 24. v. 23.* quos tamen Serpens antiquus sustinere non valens, venenum in eâ posuit, & radicem infecit, quando suggestionem suâ primum hominem peccatorem effecit: ex quo Arbor illa adeo evasit infecta, ut longissimo tempore fructum portare nequens, per nulla

opera, quantumcunq̃ue bona; Cœlum ingredi potuerit; Veruntamen sapientissimus hortulanus, Pater Cœlestis, malitiam & calliditatem Serpentis considerans, Theriacam, id est, Filium Divinum, infudit in Virgâ quâdam istius Arboris, longè à radice distitâ, ac consequenter à veneno nondum infectâ, MARIA scilicet, sine labe conceptâ, de quâ *Isaias: Egredietur virga de radice Jesse, &c. c. 11. v. 1.* & sic peccati veneno remedium tulit, toxicum expulit, Arborem denique ipsam fecundissimam reddidit; quia nunc potest homo, per fructum boni operis, vitam consequi sempiternam.

S. 7. Anagramma.

DEI Veri Mater, pVrè 581.
ConCepta.

O DEI veri magna Parens, Tu immaculata!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXIV.

582. AbsIt à DEI GENtrICE oMnIs
sVspICIO.

Dan. 6. v. 4. Nullam causam, & suspicionem reperire potuerunt; eò quòd fidelis esset, & omnis culpa, & suspicio non inveniretur in eo.

Quod Sacris in paginis, de omnigenâ Danielis innocentia, succinctâ illâ, sed satis efficaci Panegyri celebratur: *Nullam causam & suspicionem reperire potuerunt, &c.* hoc idem de Beatissimâ Numinis Genitrice meliori jure deprædicandum:

eam videlicet non solum à communi illâ originis labe Divinitus exemptam, ac præservatam fuisse, verum etiam nec minimam in tantæ Matris conceptione suspicionem primæ culpæ reperiri. Placeat in hujus asserti confirmationem unum, alterumve S. Scripturæ locum attentius perscrutari. *Egredietur Virga de radice Jesse, ait Isaias.* sed cur non potius dixit Propheta: *Egredietur Arbor?* cur *Virgam* potius adducit, de radice Jesse egressuram? verum, cùm sub hac Virgâ, Virgo Deipara communiter ab expositivibus intelligatur; ideò Virga dicitur, & non Arbor egressura: ut tollatur à
MA-